

Ár 2015, föstudaginn 29. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 8/2015**:

A
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru A, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 3. febrúar 2015, með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 29. apríl 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 26. febrúar 2015. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar sama dag og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi, dags. 2. mars 2015.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 29. maí 2015.

II.

Málsatvik.

Þann 23. ágúst 2007 gekkst sóknaraðili í sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi nr. X, sem gefið var út af B til varnaraðila þann sama dag. Fjárhæð bréfsins var kr. 2.900.000 og skyldi bréfið endurgreiðast á sjö árum.

Þann 16. maí 2008 gekkst sóknaraðili í sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi nr. Y, sem gefið var út af B til varnaraðila þann sama dag. Fjárhæð bréfsins var kr. 930.000 og skyldi bréfið endurgreiðast á sjö árum og þremur mánuðum.

Þann 22. ágúst 2008 gekkst sóknaraðili í sjálfskuldarábyrgð vegna tékkareiknings B hjá varnaraðila að fjárhæð kr. 450.000

Þann 18. júlí fékk 2012 fékk B samþykktan samning um greiðsluaðlögun einstaklinga samkvæmt lögum nr. 101/2010. Samningurinn fól í sér að lengd greiðsluaðlögunartímabils væru 36 mánuðir og að samningskröfur yrðu felldar niður um 70% við lok greiðsluaðlögunartímabils. Samkvæmt grein 5.5. í samningnum tekur samningur um greiðsluaðlögun ekki til ábyrgðarmanna á skuldum skuldara. Með bréfi dags. 20. nóvember 2014 var sóknaraðila tilkynnt að þar sem skuldbindingar sem féllu undir fyrrgreindan samning væru tryggðar með sjálfskuldaábyrgð hans, myndi hann sem ábyrgðarmaður verða krafinn um eftirstöðvar skuldarinnar. Krafan er með gjalddaga 1. ágúst 2015 og sundurliðast þannig:

Vegna skuldabréfs nr. X, kr. 2.983.530 x 0,70 = kr. 2.025.471

Vegna skuldabréfs nr. Y, kr. 1.418.816 x 0,70 = kr. 993.171

Hvað varðar sjálfskuldaábyrgð sóknaraðila samkvæmt skuldabréfi nr. Y útgefið af B hefur varnaraðili ákveðið að fella niður umrædda ábyrgð. Ekki er í máli þessu ágreiningur vegna ábyrgðar sóknaraðila á tékkareikningi B.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili standi við samkomulag sitt við Umboðsmann skuldara um 70% niðurfellingu á skuldum B og felli því jafnframt niður kröfuna á hendur sér að fullu.

Sóknaraðili kvartar yfir því að vera krafinn um greiðslu vegna afskriftar á skuldbindingum B við varnaraðila. B hafi verið í greiðsluaðlögun hjá Umboðsmanni skuldara sem hafi lokið með afskrift 70% skuldar við varnaraðila. Sóknaraðili telur að þar sem að B þurfi eftir sem áður að greiða sér þessi 70% sé í raun ekki um afskrift að ræða af hálfu varnaraðila.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila varðandi sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila samkvæmt skuldabréfi nr. X, útgefið af B verði hafnað.

Í fyrstu telur varnaraðili rétt að taka fram að í máli því sem hér er til umfjöllunar liggi fyrir að greiðslumat hafi verið framkvæmt í tengslum við útgáfu skuldabréfs nr. X þann 23. ágúst 2007, í samræmi við 3. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga.

Varnaraðili bendir á að þegar sóknaraðili undirritaði umrætt skuldabréf sem sjálfskuldarábyrgðaraðili hafi falist í því loforð sem skuldbindur sóknaraðila að lögum til að tryggja efndir samkvæmt skuldabréfinu. Það leiði af eðli samninga um ábyrgðir að þeir hafi almennt einungis þýðingu þegar aðalskuldari stendur ekki við skuldbindingu sína. Það leiði á hinn bóginn ekki til niðurfalls ábyrgðar að skuldari reynist ófær um að standa við skuldbindingu sína. Þar sem samningar um greiðsluaðlögun byggja á þeirri forsendu að sýnt sé að skuldari sé ófær um að standa við skuldbindingar sínar hafi hann ekki þau áhrif ábyrgð sóknaraðila falli niður í máli þessu. Framangreindu til stuðnings vísar varnaraðili til úrskurðar úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 24. janúar 2014 í máli nr. 74/2013. Varnaraðili bendir einnig á að með vísan til Hæstaréttar frá 25. nóvember 2010 í máli nr. 274/2010 hróflar 3. mgr. 9. gr. laga nr. 32/2009 um ábyrgðarmenn ekki við kröfu varnaraðila á hendur sóknaraðila enda hafi sóknaraðili gengist í sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi nr. X þann 23. ágúst 2007, fyrir gildistöku laga nr. 32/2009.

Með vísan til alls framangreinds telur varnaraðili ekki forsendur til að verða við kröfu sóknaraðila um að felld verði úr gildi ábyrgð hans á skuldabréfi nr. X, beri því að hafna kröfunni.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lítur að gildi kröfu varnaraðila á hendur sóknaraðila vegna sjálfskuldarábyrgðar hans á skuldabréfi nr. X, útgefið af B til varnaraðila.

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Sóknaraðili byggir á því að þar sem að varnaraðili hafi felld niður 70% af skuldum B við greiðsluáðlögun þá beri honum jafnframt að fella niður sjálfskuldarábyrgð hans sem því nemur.

Í grein 5.5. í samningi um greiðsluáðlögun sem B fékk samþykktan segir að samningurinn taki ekki til ábyrgðarmanna á skuldum skuldara. Gat texti samningsins samkvæmt þessu ekki vakið væntingar um að skuldbinding sóknaraðila myndi falla niður með honum.

Samningur um greiðsluáðlögun byggir á þeirri forsendu að sýnt sé að skuldari sé ófær um að standa við skuldbindingar sínar. Hann hefur því ekki þau áhrif að ábyrgð sóknaraðila falli niður. Er sú niðurstaða í samræmi við fyrri niðurstöður úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Þá er jafnframt fallist á það með varnaraðila að þar sem sóknaraðili gekkst í sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi nr. X þann 23. ágúst 2007 fyrir gildistöku laga nr. 32/2009 um ábyrgðarmenn, verði 3. mgr. 9. gr. laganna ekki beitt í máli þessu. Ekki hefur verið sýnt fram á að umrædd ábyrgð sé ógild vegna þess að ólöglega hafi verið staðið að stofnun hennar, eða þannig að ógildingarreglur samningaréttar eigi við. Verður því að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, A, um niðurfellingu á kröfu varnaraðila á hendur honum vegna sjálfskuldarábyrgðar á skuldabréfi nr. X, er hafnað.

Reykjavík, 29. maí 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir